ANUL XI. No. 1204 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 16 Iunie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

O lecţie binemeritată

Acum, pentrucă se curmă zarva Balcaniadei, e bine să facem un scurt popas pe marginea unor întâmplări legate de acest mare eveniment. Şi vom face bineînţeles abstracţie de ceiace a crezut că e bine să scrie d. profesor Iorga şi mai ales de ceiace a înşirat pe lungul a două coloane d. Nichifor Crainic. Veninul cu care aceşt doi profesori universitari au încercat să amărască bucuria pentru izbânda sportivă, a unui întreg popor, a fost de data aceasta sterilizat de entuziasmul aproape colectiv al celor mai de frunte reprezentanţi ai culturii şi politicii româneşti. Nu vom discuta aşa dar nici nedumeririle — atât de frequente — ale d-lui profesor Iorga, şi nici — bineînţeles — teoriile banale ale d-lui Crainic.

Ci ne vom opri la cotitura aceasta a sportului românesc pentru a ne ocupa de mentalitatea care prezidează la conducerea unei mari instituţii româneşti, la conducerea postului nostru de radiodifuziune. Şi asta bineînţeles în funcţie de Balcaniadă...

Pentru un eveniment sportiv atât de important, care a reuşit să sustragă pentru câteva bune zile atenţia marelor masse dela preocupările lor cotidiane, postul românesc de radio n'a făcut nimic, sau aproape nimic. Cei puşi să diriguiască o instituţie atât de importantă, oameni cari s'au dovedit în unele domenii cunoscători ai realităţii, au refuzat să dedice unui eveniment a cărui desfăşurare pasiona sute de mii de oameni, două ore de program. Şi asta desigur, pentru bunul motiv că apreciază valoarea şi interesul masselor pentru sport, prin prizma prin care o apreciază d. Nichifor Crainic, sau alţii cu concepţii asemănătoare.

Liber e fiecare pe judecata sa. Şi nu noi vom fi aceia cari vom încerca să convingem pe d. cutare sau cutare că sportul nu strică decât celor cari nu vor să-l practice, că este un bine social şi aşa mai departe. Nu ne îngăduim astfel de cutezanţe, pentrucă nu ne este în obiceiu.

Dar, nu este mai puţin adevărat că, dela menajarea unei concepţii proprii şi până la nedreptăţirea zecilor de mii de abonaţi cu abonamentul plătit la zi, este o cale pe care conducătorii postului nostru de radio n'o pot parcurge fără riscuri. Mai ales într'o ţară în care această miraculoasă invenţie este deabea la începutul popularizării, şi care are nevoe pentru răspândirea ei, de adeziunea tuturor masselor de interesaţi.

Cât ar fi trebuit să cheltuiască în plus postul nostru de emisiune, dacă ar fi difuzat pasionanta finală a Balcaniadei? Şi ce sacrificii de ordin tehnic ar fi cerut prelungirea la O. N. E. F. — a unui cablu dintr'un păenjeniş în care sunt cuprinse toate cârciumile cu lăutari din Bucureşti? Nici cheltuială, nici sacrificii de altă natură. Ci pur şi simplu rea voinţă.

Pentrucă altceva nu poate însemna desconsiderarea intereselor miilor de sportivi răspândiţi pe tot cuprinsul ţării, când postul de radio are timp de cheltuit spre a aduce la cunoştinţa abonaţilor că Dunărea a scăzut cu un centimetru la Brăila şi că omleta trebuie făcută neapărat cu ouă. Când, pentru o mie de lei pe care... o primeşte, orice biped cuvântător are dreptul să asasineze fără pedeapsă miile de ascultători ai undelor eterice, când atâţi certaţi cu bunul simţ dau îndrumări prin radio, sportului nu i s'a putut oferi două ore de transmisie exclusivă.

I s'a oferit în schimb favoarea de a se întrerupe din jumătate în jumătate de oră un concert de muzică uşoară, pentru a se aduce la cunoştinţa abonaţilor «ce mai e nou pe la teren». Ca o sfidare adusă miilor de plătitori ai unor taxe de pe urma cărora domnii de la radio au putinţa să mediteze comod la inutilitatea sportului.

Avem însă satisfacţia că această inadvertenţă condamnabilă a fost ruşinos pălmuită, pe loc, de către un post de radio vecin, mai puţin fălos ca cel al nostru, dar mai circumspect şi mai gelos de buna sa reputaţie. E vorba de postul Belgrad, care şi-a trimis speackerul la Bucureşti, şi care a difuzat Duminică după amiază, cu preţul unor extraordinare sacrificii, matchul final, fază cu fază, clipă cu clipă. Toată Jugoslavia a urmărit partida dela Bucureşti, în timp ce umilul posesor român al unui aparat de radio, a fost nevoit să asculte muzica uşoară şi plăci de gramofon când inima sa vibra mai puternic, poate, decât a miilor de spectatori dela O. N. E. F.

Postul Belgradului a dat o admirabilă satisfacţie abonaţilor români ai unui post de 12 kilovaţi, care se căzneşte să ajungă la 150 şi care n'a făcut până acum altceva decât să popularizeze muzica uşoară şi muştarul «Flora».

Intre stadion şi bibliotecă

In «Cuvântul» de eri, d. Mihail Sebastian răspunde unui vechiu atac al d-lui prof. N. Iorga, împotriva sportului.

Il reproducem în întregime:

D. profesor Iorga scrie în Neamul Românesc de alaltăeri, într'unul din acele articole concise şi ascuţite ce fac geniul său gazetăresc, o aspră mustrare pentru sport. Balcaniada nu a fost pentru d-sa altceva decât *«sucesul unor jucători de minge englezească aruncată în aer cu deosebite părţi ale corpului»*. Iar desfătarea mulţimii, adeziunea entuziastă a presei şi participarea festivă a oficialităţilor, — lucruri de neînţeles.

«Nu înţeleg — atâta tot. Şi am crezut că trebue să arăt şi altora, cari poate sunt în măsură să mă lumineze, de ce nu înţeleg ceeace mi se pare numai o imensă copilărie a unei lumi uşuratece».

Fără să fim «în măsură a lumina» pe cineva în materie de sport şi fără să fim în treburile acestea mai mult decât iubitori de spectacol, vom cuteza să-i supunem d-lui profesor câteva obiecţii. Nu atât pentru a-l convinge pe d-sa, cât pentru a ne da nouă înşine socoteală de o pasiune, la care — mărturisim cu sfială — am participat.

Am fost pe stadion Duminică, un om mai mult între alţi 24.999 de oameni, am aplaudat odată cu mulţimea aceasta, am strigat, am aclamat, am fost sincer emoţionaţi de lupta celor 22 de bărbaţi din arenă...

Mustrările d-lui profesor Iorga ne privesc deci în egală măsură şi ne-ar fi greu să ne ascundem sub anonimatul unei învinuiri generale, pentru a scăpa de justificări. Hotărât, e preferabil să le dăm aceste justificări, atâtea câte sunt şi cum sunt.

«O imensă copilărie» — sportul? Poate da. Am spune chiar mai mult decât atâta: singura copilărie, ultima copilărie ce mai rămâne. Intr'o lume apăsată numai de drame obscure şi obosită de descompuneri latente, e puţin lucru să existe undeva posibilitatea de a evada, de a redeveni simplu, de a reintra în copilărie, de a regăsi bucuria vieţii fizice?

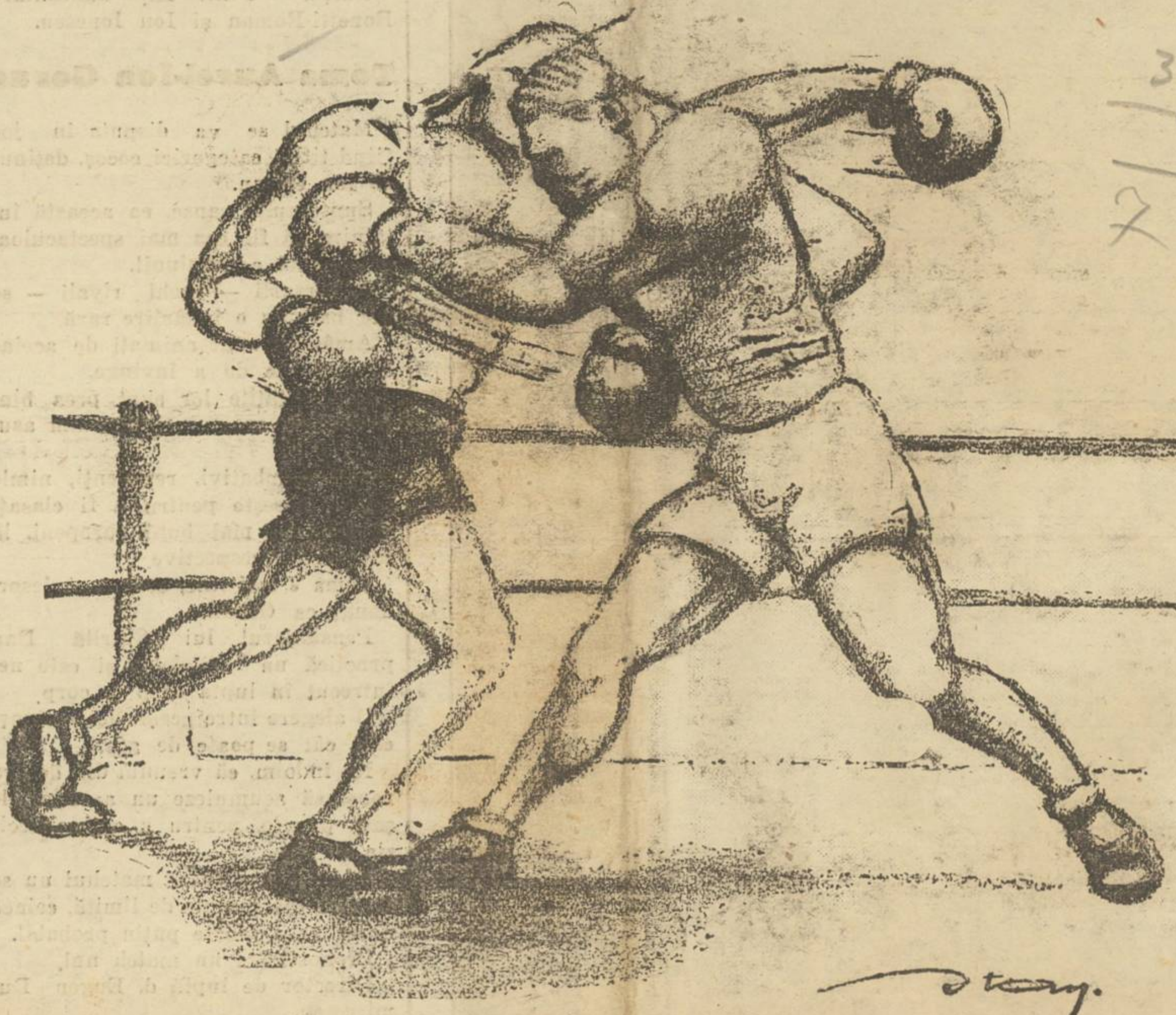
Instinctul nostru de joc — ceeace ce însemnează în fond necesitatea noastră ireductibilă de poezie, de odihnă, de gratuitate—în niciun alt spectacol nu-şi găseşte o mai largă descărcare decât în spectacolul sportului. Nimic artificial, nimic «făcut», schematic şi convenţional aici. Totul e spontan, direct, imediat...

Nu suntem obosiţi de teatru, unde cortina, decorurile, reflectoarele şi suflerul distrug permanent autenticitatea iluziei, amintindu-ţi la fiecare pas de convenţiile absurde ce colaborează la această complicată păcăleală, care se numeşte o «reprezentaţie»? Nu suntem blazaţi

(Continuarea în pagina V-a).

Un match deschis:

ETIENNE--SPAKOW

Anul 1933 va lăsa o amintire neştearsă sportivilor bucureşteni.

Marile evenimente se ţin lanţ şi din fericire rezultatul este mereu favorabil culorilor naţionale.

Avem internaţionali în toate direcţiile sportului şi ne putem mândri cu clasa lor.

La football succesul realizat de echipa României a umplut de bucurie sufletul tuturor sportivilor. O consacrare mai eclatantă a eforturilor depuse în această direcţiune, nu se putea.

A venit rândul boxului.

După câteva reuniuni nereuşite — la ce bun n'am spune-o, din cauza lipsei unui match de adevărată atracţie — promotorii şi-au dat seama — nici nu era greu — că fără un match de senzaţie e imposibil să scoţi publicul din apatia sa. Dar în momentul în care ai reuşit să-i captivezi atenţiunea asupra unui eveniment de seamă, el răspunde cu generozitate şi vibrează aşa cum au vibrat cei 30.000 de spectatori la matchul România-Jugoslavia.

Este inexactă dar părerea unora, că nu avem public pentru sporturi.

Dimpotrivă, avem destul, dar foarte pretenţios, ceiace departe de a fi un defect, constitue un merit al organizatorilor, cari au ştiut să-i rafineze până'ntratâta gustul.

D-nii Popescu şi Ottulescu, promotorii reuniunei de Sâmbătă, au în spatele lor, experienţa a cinci ani de activitate pugilistică.

Lor li se datorează organizarea tuturor marilor reuniuni şi a celor trei campionate europene disputate până acum în România.

Păşind pe drumul pe care singuri şi l-au croit, ei nu fac de data aceasta altceva, decât să adaoge două mari spectacole de mare atracţie, la şiragul celor prezentate până acuma publicului.

Ideea pe care au avut-o de a angaja pentru reuniunile din 17 şi 24 Iunie doui boxeuri cu reputaţie europeană, din teamul belgian, în bună parte inspirată de calificarea lui Axioti şi Roth în campionatul european la mijlocie, a fost din cele mai fericite.

In adevăr, rolul covârşitor jucat în ultimii ani de boxeurii belgieni, a clasat Belgia la un moment dat în fruntea ţărilor din Europa.

Belgienii aveau în iarna aceasta cinci campioni europeni: Pierre Charles, Gustave Roth, Sybille, Nic. Petit Biquet şi apoi pe Adrien Anneet. Alţi doui: Etienne şi Emile Degand aşteptau consacrarea.

In atari condiţiuni, nu este greu să ne facem o idee de clasa boxului belgian şi de valoarea adversarilor lui Spakov şi Axioti.

(Continuarea în pagina II-a).

CAMPIONATELE INTERNAŢIONALE DE TENNIS ale României

Participanţii permit constatarea că perspectivele concursurilor sunt apreciabile

O revanşă Grecia—România. Câteva însemnări

Campionatele internaţionale au intrat în tradiţia tennisului român.

In fiecare an, Tennis Clubul Român, cu sprijinul oficialităţii tennisului dela noi, organizează interesante concursuri, în cari celor mai bune rachete din România, li se adaugă jucători de bună clasă europeană, dacă nu vedete mondiale.

La noi, aceste campoinate nu se bucură de prea mare popularitate. E uşor de înţeles de ce. Lumea tenisului românesc este mică, sportul alb nu a fost popularizat şi din această cauză, matchuri de cea mai înaltă valoare propagandistică nu se desfăşoară, în faţa unei asistente suficient de numeroase.

In ce priveşte valoarea sportivă a campionatelor internaţionale, e cazul unei explicaţii. Sensul lor nu e bine înţeles la noi. Se dă campionatelor naţionale o importanţă mai mare, deşi după noi, valoarea lor sportivă este mai mică.

Clasa unui Reti, Pulief sau Botez poate fi mai uşor apreciată atunci când, criteriul de comparaţie îl formează străinii.

Pentru acelaş considerent, concursurile internaţionale dela Paris şi Wimbledon sunt unităţile de măsură pentru tennisul francez şi englez.

Iată cum vedem probele a căror primă zi a avut loc eri pe courtsurile din str. Carol Davila.

STRAINII IN CAMPIONATELE ROMANIEI

In lotul străinilor afară de interesul particular al prezenţei jucătorilor greci, trebue să notăm autorizaţii ambasadori ai tennisului jugoslav şi cehoslovac.

Puncec, Schaffer şi Pallada reprezintă Jugoslavia. Primul este o mare speranţă pentru vecinii noştri. In matchul Jugoslavia—Italia pentru Cupa Davis, a jucat un rol important.

Schaffer a mai fost la noi. Astfel că, chiar dacă va reedita numai performanţele din trecutele campionate şi încă publicul va fi satisfăcut.

Din Austria participă un singur jucător: Albrecht, puţin cunoscut la noi, însă cu foarte bună reputaţie în ţara sa.

Cehoslovacia a trimis pe Zavoralek şi Pachovsky.

O NOUA EDIŢIE A MATCHULUI GRECIA — ROMANIA

Grecia a trimes la Bucureşti pe Nicolaidis şi Xidis. Deci cu Pulief Reti şi Botez, se va putea reedita matchul dela Atena în care tennisul românesc a suferit o grea înfrângere.

Merlo Preciso l-a învins pe Andersson

Miercuri seară la Paris, campionul Europei de categorie semi grea, a fost învins la puncte de Merlo Preciso.

Matchul n'a fost deschis decât în primele reprize, după care Merlo Preciso a început să atace violent asigurându-şi un avantaj tot mai categoric.

Infrângerea aceasta a lui Andersson, după eşecul suferit în faţa lui Ignacio Ara, are o deosebită semnificaţie.

Andersson este în extraordinar declin.

Constituirea oficială a comitetului U. F. S. R.

S'au publicat decretele pentru numirea reprezentanţilor celor trei ministere

Conform legei educaţiei fizice, urmează să se constitue comitetul U. F. S. R.-ului, a cărui funcţionare va începe imediat.

Ultimele formalităţi au fost îndeplinite şi şedinţa oficială de constituire a şi fost convocată.

DELEGAŢII MINISTERELOR

In ultimele numere ale «Monitorului Oficial», au apărut decretele regale pentru numirea celor trei reprezentanţi ai ministerelor în comitetul U. F. S. R.

Ministerul de război va fi reprezentat prin d. general Virgil Bădulescu, directorul O. N. E. F.-ului.

Ministerul instrucţiunii a delegat pe d. E. Bucuţa.

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi al Ocrotirilor sociale, va fi reprezentat prin d. dr. Sabin Manuilă.

ŞEDINŢA DE CONSTITUIRE

Pentru Luni seara au fost convocaţi la U. F. S. R., toţi preşedinţii federaţiilor, precum şi cei trei delegaţi ai ministerelor.

Se va proceda la constituirea comitetului, prin alegerea preşedintelui, vice-preşedinţilor şi a secretarului general.

Un nou scandal rugbyst

Sportul rugby-ului a fost din nou deochiat. Prea se liniştise spiritele şi prea se juca normal în ultima vreme, pentruca deochiul să nu-i redea aspectul său obişnuit.

Numai că de data aceasta obişnuita păruială a avut ca eroi două echipe studenţeşti, alcătuite ad hoc în vederea campionatului universitar.

Eri s'a disputat matchul Politechnica-Academia Comercială, match care putea fi considerat drept finală a campionatului universitar. Situaţia clasamentului pană la disputarea acestui match era următoarea: dacă învingea, Politechnica era declarată câştigătoare a Cupei oferită de U. N. S. C. R. Dacă partida se termina la egalitate, ea trebuia rejucată, dar cu reintrarea în arenă a celuilalt competitor cu drepturi:... facultatea de Drept.

Ori, ce se întâmplă? La pauză, rezultatul a fost 3-3, iar înainte de sfârşit 8-3 pentru Politechnică. In ultimul moment însă, Academia marchează un essai, pe care arbitrul — dat fiind faptul că se găsea departe în urma jocului — nu-l recunoaşte.

Urmarea e uşor de bănuit: un jucător al Academiei, a aplicat pe loc arbitrului o corecţie contondentă, iar partida a luat sfârşit din cauza lipsei de combatanţi. Academia se retrase de pe teren... la Bufetul cu Jazzband, unde, odată cu venirea Politechnicei, a reînceput matchul. Cu pumni, palme şi sifoane.

Şi acum un amănunt interesant: eroii încăerării fac parte din acelaş club.

Comentariile întâmplărilor de eri, le lăsăm în sarcina organelor de resort.

Campionatele Europei de scrimă

Un mare succes al României

După victoriile sale în campionatul pe echipe la floretă şi în campionatul individual la aceiaşi armă, Italia a repurtat un nou succes, câştigând turneul pe echipe la spadă.

Iată rezultatele finale la această probă:

România—Ungaria 18—14; Franţa — Anglia 20—12; Italia — Suedia 26—6; Suedia — Anglia 22—10; Italia — Ungaria 24—8; Franţa—România 24—8; Franţa — Ungaria 24—8; Italia — Anglia 24—8; Suedia — România 19—13; Franţa — Suedia 25—7; Italia — România 26—6; Ungaria — Anglia 18—14; Italia — Franţa 26.

Ungaria conduce contra Suediei şi România contra Angliei.

CLASAMENTUL LA FLORETA

1) Saragua (Italia) 8 v.; 2) Gaudini (Italia) 7 v. 23 t.; 3) Lloyd (Anglia) 7 v. 26 t.; 4) Di Rosa (Italia) 7 v. 24 t.; 5) Bocchino (Italia) 5 v.; 6) Haydu (Ungaria) 4 v.; 7) Nostini (Italia) 2 v. 23 t.; 8) Macerata (Italia) 2 v. 34 t.; 9) Maszaly (Ungaria) 2 v. 40 t.; 10) Hatszeghi (Ungaria) 1 v.

De Morpurgo se stabileşte la Bucureşti

Fostul campion al Italiei De Morpurgo şi actualul «Davis coupeman»-ul Italiei soseşte în cursul zilei de Luni în Bucureşti.

Fostul campion vine în Bucureşti ca director al întreprinderilor «Dunlop».

De Morpurgo a mai fost la noi în ţară în anul 1926 când împreună cu compatriotul său Serventi au jucat contra noastră în cupa «Davis».

Anul acesta a jucat în echipa Italiei în cupa «Davis». In matchul recent contra Angliei a obţinut un rezultat foarte frumos în partidă contra lui Perry, căuia i-a cedat la 6—4; 7—5; 6—4.

Faimosul jucător italian va juca în Bucureşti la T. C. R., care i-a făcut o propunere în acest sens.

In orice caz, pentru tennisul românesc, prezenţa în Bucureşti a lui de Morpurgo înseamnă un mare aport technic, dat fiind faptul că marele jucător italian este unul din aşii europeni ai tennis-ului.

Modificări în regulamentul de joc

Hotărârile luate de Internaţional Board

Comitetul Internaţional Boardului compus din delegaţii Angliei, Irlandei, Scoţiei şi Ţării Galilor, complectaţi cu d-nii Delaunay şi Schirker reprezentanţii Fifei, a luat următoarele hotărâri pentru modificarea regulamentului de joc.

1) Un jucător care a părăsit terenul, nu poate reintra decât anunţând arbitrul şi când mingea nu este în joc. Această frază urmează să înlocuiască penultima frază din articolul 12 al regulamentului.

2) Un penalty poate fi acordat indiferent de poziţia balonului în joc, în momentul când infracţiunea a fost comisă.

Se va adăuga la articolul 17.

3) Şedinţele Internaţional Boardului se vor ţine şi în oraşele din Europa continentală.

Toate aceste propuneri urmează a fi ratificate de F. I. F. A.